

Νεκρολογία Obituary

Αποτελεί για μένα ιδιαίτερη τιμή να απευθύνω λίγα λόγια στη μνήμη του καθηγητού ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Τον καθηγητή Ευάγγελο Δημητρίου συνάντησα για πρώτη φορά στο δεύτερο έτος της ειδικότητάς μου, όταν διορίστηκε ως επιμελητής στη Β' Νευρολογική και Ψυχιατρική Κλινική το 1974. Από τότε και μέχρι το τέλος της ζωής του πορευθήκαμε μαζί στο χώρο της Β' Ψυχιατρικής Κλινικής ζώντας ευχάριστες και δυσάρεστες ημέρες, συμφωνώντας και διαφωνώντας, χωρίς ποτέ να διαταραχθεί η σχέση εκτίμησης, σεβασμού και αγάπης προς το πρόσωπό του.

Στις 14 Αυγούστου του 2009, ο καθηγητής Ευάγγελος Δημητρίου πήρε το μεγάλο δρόμο του αιώνιου αποχωρισμού. Ξαφνικά και απρόσμενα η καρδιά του λύγισε και έκλεισαν για πάντα τα φωτεινά του μάτια, έλειψε από όλους μας το ευγενικό και ζεστό του χαμόγελο.

Όταν νικά ο θάνατος σκέφτεσαι τη ζωή σαν μια αστραπή της αιωνιότητας. Λίγα χρόνια μπροστά στο άπειρο. Γι' αυτό η ζωή είναι πιο ακριβή. Για το σύντομό της, για το πρόσκαιρο και απρόσμενό της, για το εύθραυστό της, αλλά και για το αιώνιο.

Γεννήθηκε στην Πρώτη Σερρών όπου και τέλειωσε τις εγκύκλιες σπουδές του. Έλαβε το πτυχίο της Ιατρικής Σχολής από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Για μικρό χρονικό διάστημα άσκησε το επάγγελμα του ιατρού στη γενέτειρά του και αργότερα έλαβε την ειδικότητα του Νευρολόγου-Ψυχιάτρου από το Κρατικό Θεραπευτήριο Ψυχικών Παθήσεων Αθηνών.

Η φιλομάθειά του τον οδηγεί στην Αγγλία όπου παραμένει για ένα χρόνο στο Νοσοκομείο Lynfield Mount του Brandford-Yorkshire κάνοντας μεταπτυχιακές σπουδές στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Leeds.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα παρακολουθεί ανελλιπώς τις δραστηριότητες του Ιατροπαιδαγωγικού Σταθμού και του Ψυχοθεραπευτικού Ιατρείου της μοναδικής τότε Ψυχιατρικής και Νευρολογικής Κλινικής του ΑΠΘ υπό τον καθηγητή Γεώργιο Αναστασόπουλο. Κατά το

διάστημα αυτό γνωρίζεται με τον τότε Υφηγητή και κατόπιν Καθηγητή Ψυχιατρικής κ. Χαράλαμπο Ιεροδιακόνου, με τον οποίο συνδέονται με στενή και γόνιμη φιλία, μέχρι το τέλος της ζωής του και ολοκληρώνει τη διδακτορική του διατριβή με τίτλο «Συμβολή εις την μελέτην των ψυχολογικών προβλημάτων των τυφλών παιδιών και εφήβων».

Στη συνέχεια και για τρία συναπτά έτη εργάζεται στην Υπηρεσία Κοινωνικής Ψυχιατρικής του Κέντρου Ψυχικής Υγιεινής του Παραρτήματος Θεσσαλονίκης, όπου συνεργάζεται με τους καθηγητές του Ψυχολογικού Τμήματος του ΑΠΘ Λάμπρο Χουσιάδα, Μίκα Χαρίτου-Φατούρου και Ευστάθιο Λυμπεράκη καθώς και με την Ψυχολόγο-Ψυχαναλύτρια Α. Ποταμιάνου.

Το 1974 διορίζεται ως επιμελητής της Β' Πανεπιστημιακής και Νευρολογικής Κλινικής του ΑΠΘ υπό τον καθηγητή κ. Ιωάννη Λογοθέτη. Έκτοτε και μέχρι της συνταξιοδότησής του το 1997, εργάστηκε στη Β' Πανεπιστημιακή Ψυχιατρική Κλινική ανερχόμενος όλες τις ακαδημαϊκές βαθμίδες. Πρώτα το υφηγητού εκπονώντας διατριβή με θέμα «Το Eysenk Personality Questionnaire (EPQ) στη μελέτη της προσωπικότητας

του Έλληνα και η χρήση του στην Κλινική Πράξη», και εν συνεχεία αυτή του Επίκουρου, του Αναπληρωτού Καθηγητού και τέλος του Καθηγητού και Διευθυντού της Κλινικής (1986).

Τη θέση του υπεύθυνου και εν συνεχεία του διευθυντού της Β΄ Ψυχιατρικής Κλινικής ανέλαβε σε περίοδο όπου συντελούνταν σημαντικές οργανωτικές και διοικητικές αλλαγές τόσο στο χώρο της Παιδείας (του Πανεπιστημίου) (Νόμος 1268/82, Πλαίσιο των ΑΕΙ), όσο και στο χώρο της Υγείας (Νόμος 1392/83 του ΕΣΥ). Παρόλες τις τεράστιες δυσχέρειες που αντιμετώπισε, με την καρτερικότητα και την υπομονή του κατόρθωσε να ξεπεράσει όλους τους σκοπέλους.

Τα επιστημονικά του ενδιαφέροντα στράφηκαν σε ιδιαίτερα ευαίσθητες και πρωτοποριακές περιοχές. Αυτές της βιοανάδρασης, της θεραπείας συμπεριφοράς, των διαταραχών παρορμήσεων και ιδιαίτερα των διαταραχών πρόσληψης τροφής και σεξουαλικών διαταραχών. Οι εισηγήσεις του αποτελούσαν για όλους τους νεότερους συναδέλφους σημεία αναφοράς.

Στους χώρους αυτούς συνέβαλε δημιουργικά με τη διδακτική του πείρα προσφέροντας εκπαίδευση τόσο σε προπτυχιακό όσο και σε μεταπτυχιακό επίπεδο, όχι μόνον σε φοιτητές της ιατρικής και ειδικευόμενους στην ψυχιατρική, αλλά και σε φοιτητές και σπουδαστές του Ψυχολογικού Τμήματος του ΑΠΘ, της Σχολής Μαιών, σε Κοινωνικούς Λειτουργούς και στη Σχολή Ψυχιατρικής Νοσηλευτικής του ΨΝΘ όπου ήταν πάντα ιδιαίτερα αγαπητός.

Το μεγάλο του πάθος και το έντονο ενδιαφέρον του ήταν η Νευρολογική και Ψυχιατρική Εταιρεία Νοτιοανατολικής Ευρώπης, όπου κατανάλωσε απεριόριστες δυνάμεις. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας, Γενικός Γραμματέας, Αντιπρόεδρος και Πρόεδρός της. Από τις διάφορες θέσεις υπηρέτησε με επιμονή και υπομονή τους σκοπούς της Εταιρείας οργανώνοντας πληθώρα συνεδρίων στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες των Βαλκανίων.

Το ενδιαφέρον του για την πρόοδο της ψυχιατρικής στην Ελλάδα αποδεικνύεται και από το ότι διετέλεσε Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ψυχιατρικής Εταιρείας.

Παράλληλα με τις ακαδημαϊκές του δραστηριότητες συνέχιζε να προσφέρει την επιστημονική του γνώση και εμπειρία σε ασθενείς στο χώρο του ιδιωτικού του ιατρείου, μέχρι το πέρας της ζωής του.

Θα ήταν παράλειψη να μην τονίσει κανείς ότι ευτύχισε να χαρεί μια χαρούμενη οικογένεια. Η γλυκύτατη και εξαιρετική σύντροφός του Έλλη στάθηκε συμπαραστάτης και βοηθός σε όλα τα βήματα της ζωής του. Ο γιός του Χρήστος και τα τρία εγγόνια του ήταν η χαρά των γηρατειών του.

Υπήρξε σεμνός, απέριττος, χωρίς ίχνος έπαρσης, με ευρύτητα γνώσεων και σοφία. Εξαιρετικά εργατικός, αθόρυβος, συστηματικός, άνθρωπος χαμηλών τόνων με πολλά ενδιαφέροντα. Διέγραψε μια πορεία ζωής που χαρακτηρίζεται από μια συνεχή προσπάθεια βελτίωσης των γνώσεών του, αλλά και από τη μεγάλη προσφορά στο κοινωνικό σύνολο.

Η συνεχής επιστημονική του κατάρτιση, η συνέπεια, η επιμονή και η αγάπη του για την ιατρική, του χάρισαν την εκτίμηση των συναδέλφων και των μαθητών του. Ο ήπιος χαρακτήρας και η προθυμία του να βοηθά και να δίνει τεκμηριωμένες λύσεις τον έκαναν να είναι μια σταθερή αναφορά στην πιεστική και υπεύθυνη καθημερινότητα.

Το προσωπικό του παράδειγμα, υπόδειγμα διακριτικής, ευγενικής και σοβαρής ανθρώπινης παρουσίας, αποτελεί παρακαταθήκη για όλους εμάς που πρόσκαιρα μένουμε πίσω.

Θα σε θυμόμαστε πάντα με σεβασμό και αγάπη.

Ιωάννης Σ. Γκιουζέπας
Καθηγητής Ψυχιατρικής ΑΠΘ

Συνεδρία Περιφερειακού Τμήματος
Μακεδονίας ΕΨΕ
14 Οκτωβρίου 2009